

سلطان مار

نمایشنامه

بالمیها

انتشارات روشنگران و مطالعات زنان

سلطان مار

صحنه: سکوی گرد

نقش پوش‌ها: شاه، که بعد نیزه‌دار را بازی می‌کند.

وزیر، که بعد می‌شود دیو مضحک مردنی، و بعد می‌شود

نیزه‌دار دیگر.

سفیر جابلصا.

سفیر جابلقا.

داروغه.

غلام سیاه.

سلطان مار.

خانم‌نگار.

دایه، که بعد دیوزن بزک شده را بازی می‌کند.

چهار درخت، که بعد می‌شوند چهار دیو احساساتی؛ و عاقبت

می‌شوند چهار زارع شاکی.

نوازندگان، که می‌شوند اسب و سگ و دیوار و درخت و

مانداب و سپاه.

صحنه گردان، که خود اینها را بازی می‌کند: درویش،

وقایع‌نگار، مرد صحرایی و پیک.

صحنه‌گردان نمایش امشب ما نمایشی است فکاهی و افسانه‌ای به‌اسم سلطان‌مار، با بهترین لباس و موسیقی و بازیگران جوان، که در معرض تماشای سروران خواهد بود. اصل این قصه‌ی غریب از گذشته‌های دور مانده است؛ و نویسنده‌ی ما – که نیمه‌استعدادیست غارت شده – در آن معانی تازه‌ای دیده است که هم راه مضمونه می‌برد و هم به نمایش اشکانگیز؛ هم به‌شور عشق جوانی و هم به‌تدبیر زیووم زندگانی. این دورنما و سکو و لباس و صندوق و اسباب آسان به‌دست نیامده؛ و نقش‌پوشهای ما خود را سپر زخم زیان کرده‌اند تا شما را با ذوق نمایش به وجود آورند. نمایش؛ این شغل بزرگ که به‌دست کارگزاران کوچک افتاده! و حالا این هم نمایش سلطان‌مار – [زنگ می‌زند] با بهترین مطالب عبرت‌آموز – [زنگ] بهترین مناظر – [زنگ] بهترین موسیقی و تقلید – [زنگ] خواهش می‌کنم توجه؛ که هم‌اکنون شروع می‌کنیم!